

วันนริศ

นิทรรศการภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย เนื่องในงานวันนริศ ประจำปี 2547

Rama IX Art Museum Foundation

วันนริศ

นิทรรศการภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย เนื่องในงานวันนริศ ประจำปี 2547

Rama IX Art Museum Foundation

ระหว่างวันที่ 22 เมษายน - 8 พฤษภาคม 2547

ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

สารบัญ

หน้า

- สารจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร	4
- สารจากนายกลาภคนถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	5
- การประกวดภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย เนื่องในงานวันนริศ	7
- ผลการตัดสินรางวัลภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย เนื่องในงานวันนริศ	10
- หนังสือที่ระลึกจากหนึ่งในกรรมการตัดสิน	14
- ผลงานภาพถ่ายคณะกรรมการคัดเลือกและตัดสิน	19
- ผลงานภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทยที่ได้รับรางวัล	31
- ผลงานภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทยที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมแสดง	45
- คณะกรรมการดำเนินงานจัดงานวันนริศ	69
- กำหนดการงานวันนริศ	72

สารจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ เป็นเจ้านายพระองค์หนึ่งซึ่งทรงเชี่ยวชาญด้านศิลปไทยหลายสาขา โดยเฉพาะงานทางด้านสถาปัตยกรรมไทยอันทรงคุณค่า ซึ่งแสดงเอกลักษณ์เฉพาะตนได้อย่างลงตัว เพื่อแสดงถึงพระปรีชาสามารถของพระองค์ในการสร้างสรรค์งานทางด้านสถาปัตยกรรมไทย เมื่อปี พ.ศ. 2546 ที่ผ่านมานี้ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้จัดการแสดงภาพถ่ายผลงานสถาปัตยกรรมพิพิธภัณฑ์สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ โดย 5 ศิลปินชั้นนำของไทยขึ้น พลสืบเนื่องจากการจัดแสดงในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยศิลปากรในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาที่เป็นเลิศทางด้านศิลปะหลากหลายสาขา จึงได้เล็งเห็นควรที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างสรรคงานศิลปะทางด้านการถ่ายภาพอีกแขนงหนึ่งให้แพร่หลายภายในประเทศ โดยในปีนี้ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ร่วมกับสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จัดการประกวดภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทยขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อเปิดโอกาสให้นักถ่ายภาพและประชาชนผู้สนใจทั่วไปจัดส่งผลงานภาพถ่ายเข้าประกวด ซึ่งปรากฏผลว่ามีผู้ให้ความสนใจจัดส่งผลงานภาพถ่ายเข้าร่วมประกวดเป็นจำนวนมาก

ความสำเร็จในการจัดการแสดงครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากหลายฝ่าย อาทิ บริษัทโอเอสสถาปัตย์ จำกัด และบริษัท โตชิบาไทยแลนด์ จำกัด ที่ได้สนับสนุนงบประมาณการจัดการประกวด ตลอดจนคณะกรรมการคัดเลือกและตัดสิน และบุคคลอื่นๆ ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้อย่างดียิ่ง ในนามของมหาวิทยาลัยศิลปากร ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

(อาจารย์พูน วีระประเสริฐ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

Rama IX Art Museum Foundation

สารจากนายกสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ในฐานะนายกสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เคยเสนอแนวคิดที่จะพัฒนาวงการถ่ายภาพของไทยเรา ด้วยหากย้อนกลับไปมองวงการถ่ายภาพ เมื่อ 30 - 40 ปีที่ผ่านมา ก็จะพบว่ารูปแบบแนวทางในการสร้างสรรค์ภาพถ่ายของเรายังหยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่ได้เคลื่อนไหวไปไหน เพียงเพราะวงการของเรายังยึดติดอยู่กับเทคนิคมากกว่าสิ่งอื่นใด ซึ่งการยึดติดเทคนิคถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าหากว่าเราสามารถช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุนช่างภาพรุ่นใหม่ที่กำลังเข้ามาในวงการหรือกำลังจะก้าวเข้ามาให้นำเอาศิลปะเข้ามาพัฒนาแนวความคิด โดยนำเอามาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ภาพถ่ายด้วยการผสมผสานศิลปะเข้ากับเทคนิคอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผลงานที่ออกมาได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นงานศิลปะแขนงหนึ่ง

การได้รับเกียรติจากมหาวิทยาลัยศิลปากรให้เข้าร่วมจัดกิจกรรมการประกวดภาพถ่ายในครั้งนี้ จึงเป็นก้าวที่สำคัญอย่างยิ่งของสมาคมฯ เนื่องด้วยในวงการศิลปะหรือสังคมโดยทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นที่ยอมรับในฐานะสถาบันทางการศึกษาลำดับที่เป็นเลิศ มีความเชี่ยวชาญและเป็นแม่แบบในการสร้างบุคลากรศิลปินที่มีความชำนาญทางด้านงานศิลปะหลากหลายสาขา ทั้งนี้ถือเป็นการเริ่มต้นที่ดีที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะทางด้านการถ่ายภาพ ซึ่งถือเป็นวิวัฒนาการของศิลปะแขนงหนึ่งของโลกในยุคปัจจุบัน

(ร้อยตำรวจเอกสุรัตน์ โอภาณุเคราะห์)
นายกสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

Rama IX Art Museum Foundation

การประกวดภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย
เนื่องในงานวันนริศ

ในวงการศิลปะหรือการช่างของประเทศไทย พระนามของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ย่อมเป็นที่รู้จักในฐานะนายช่างใหญ่แห่งกรุงสยาม ผู้ทรงเชี่ยวชาญด้านศิลปะไทยหลายแขนง อาทิ จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม บ้านทนศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ตลอดจนประวัติศาสตร์และโบราณคดี พระองค์ได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลสำคัญของโลก จากองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) เมื่อปี พ.ศ. 2506

งานทางด้านสถาปัตยกรรมเป็นศิลปะแขนงหนึ่งซึ่งพระองค์ได้รับการยกย่องว่าเป็นการออกแบบสถาปัตยกรรมเชิงประยุกต์ ที่สามารถผสมผสานความวิจิตรบรรจงตามลักษณะสถาปัตยกรรมไทยเข้ากับสถาปัตยกรรมตะวันตกได้อย่างลงตัวและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะพระองค์ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถด้านการช่างที่ยากจะหาผู้ใดเสมอเหมือนได้

มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ดำเนินการจัดงานวันนริศ เพื่อน้อมรำลึกถึง “สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์” ของเหล่าช่างศิลปะทุกแขนงเป็นประจำทุกปี และในปีนี้เป็นโอกาสอันดีที่จะเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะทางด้านการถ่ายภาพซึ่งเป็นวิวัฒนาการของศิลปะแขนงหนึ่งในยุคปัจจุบันที่เติบโตขยายไปตามกระแสโลกแห่งเทคโนโลยี ซึ่งกำหนดจัดการประกวดภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย เนื่องในงานวันนริศขึ้น เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้แก่สาธารณชน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมกับสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

วัตถุประสงค์

- 1. เพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระปรีชาสามารถของสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ “นายช่างใหญ่แห่งกรุงสยาม”
- 2. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะทางด้านการถ่ายภาพ
- 3. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการบูรณาการทางด้านศิลปะและเทคโนโลยีสมัยใหม่
- 4. เพื่อเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรม

หัวข้อการประกวด

“สถาปัตยกรรมไทย”

ประเภทของภาพถ่าย

ภาพถ่ายฟิล์มสี ฟิล์มขาว-ดำ Digital

ผู้มีสิทธิ์ส่งผลงานเข้าประกวด

ประชาชนคนไทยทั่วไปและชาวต่างชาติที่พำนักในประเทศไทย

เงื่อนไขข้อกำหนดในการส่งภาพถ่ายเข้าประกวด

- 1. ภาพถ่ายที่ส่งเข้าประกวดจะต้องเป็นภาพถ่ายสถาปัตยกรรมที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทย สามารถถ่ายภาพได้ทั้งกล้องบรรจุฟิล์มและกล้อง Digital
- 2. ภาพถ่ายที่ส่งเข้าประกวดเป็นภาพสี ขาว-ดำ ขนาดของภาพไม่ต่ำกว่า 10 x 10 นิ้ว และไม่เกิน 24 x 24 นิ้ว
- 3. ภาพถ่ายที่ส่งเข้าประกวดสามารถสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคอิสระไม่จำกัดรูปแบบ
- 4. ผู้ส่งผลงานภาพถ่ายเข้าประกวดได้ไม่เกินคนละ 2 ภาพ
- 5. ภาพถ่ายที่ส่งเข้าประกวดผู้ส่งจะต้องเขียนชื่อภาพ ชื่อสถานที่ในภาพ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ของผู้ส่งภาพถ่ายเข้าประกวดอย่างชัดเจนในใบสมัครที่กำหนด
- 6. ภาพถ่ายที่ส่งเข้าประกวดและได้รับรางวัลผู้ส่งภาพถ่ายจะต้องส่งฟิล์ม หรือ CD Rom ให้มหาวิทยาลัยศิลปากร และฟิล์ม หรือ CD Rom จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร
- 7. ภาพถ่ายที่ส่งเข้าประกวดมหาวิทยาลัยศิลปากร มีสิทธิ์คัดเลือกนำไปจัดแสดงในที่ต่างๆ และมีสิทธิ์ในการจัดพิมพ์เผยแพร่ผลงานในสูจิบัตร และเอกสารสิ่งพิมพ์ รวมทั้งสารสนเทศทุกประเภท
- 8. ภาพถ่ายที่ส่งเข้าประกวดมหาวิทยาลัยศิลปากรจะพยายามรักษาให้ได้ที่สุดจากความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยเหตุสุดวิสัย

คณะกรรมการคัดเลือกและตัดสิน ประกอบด้วย

1. อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร	ที่ปรึกษา
2. นายกสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ร้อยตำรวจเอกสุรรัตน์ โอศดาบุุเคราะห์)	ประธานกรรมการ
3. รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร (พูนวัยศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์)	กรรมการ
4. อาจารย์พินิจ สุกนิมิตร	กรรมการ
5. พูนวัยศาสตราจารย์บริษา เก้าทอง	กรรมการ
6. นายณดล โชติศิริ	กรรมการ
7. นายณพล ขวส้าอาจค์	กรรมการ
8. นายดาว วาสิตศิริ	กรรมการ
9. นายนิติกร กรัยวิเชียร	กรรมการ
10. นายประธาน ชีระธาดา	กรรมการ
11. พูนวัยอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม (อาจารย์ณณวดี ฤกษ์แจทอง)	กรรมการและเลขานุการ

การพิจารณาคัดเลือกและตัดสินภาพถ่าย

การตัดสินไม่มีการแบ่งประเภท พิจารณาจากคุณค่าของผลงานเป็นหลัก คณะกรรมการมีสิทธิ์กำหนดวิธีการตัดสิน การตัดสินของคณะกรรมการคัดเลือกและตัดสินถือว่าเป็นขั้นสุดท้าย จะอุทธรณ์ไม่ได้ คณะกรรมการคัดเลือกและตัดสินจะพิจารณา คัดเลือกเฉพาะผลงานที่มีคุณภาพเหมาะสมเข้าร่วมแสดง

รางวัล

- 1. รางวัลยอดเยี่ยม จำนวน 1 รางวัล เงินรางวัล รางวัลละ 40,000 บาท พร้อมเหรียญเกียรติคุณ
- 2. รางวัลชนะเลิศ จำนวน 3 รางวัล เงินรางวัล รางวัลละ 10,000 บาท พร้อมเหรียญเกียรติคุณ
- 3. รางวัลชมเชย จำนวน 10 รางวัล ของรางวัลพร้อมใบประกาศนียบัตร

กำหนดการ

- การส่งผลงานภาพถ่าย
ทางไปรษณีย์ ระหว่างวันที่ 1 - 17 มีนาคม 2547 ส่งถึง
งานประชาสัมพันธ์ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 22 ถนนบรมราชชนนี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

ส่งด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 15 - 17 มีนาคม 2547 ในวันและเวลาราชการ
ณ งานประชาสัมพันธ์ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
(ผลงานภาพถ่ายที่ส่งเกินกำหนดเวลา จะไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกและตัดสิน)
- ตัดสินผลงานภาพถ่ายวันที่ 24 มีนาคม 2547 ณ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ประกาศผลการตัดสินวันที่ 1 เมษายน 2547
- การจัดแสดงผลงานภาพถ่าย ระหว่างวันที่ 22 เมษายน - 8 พฤษภาคม 2547
ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ
- รับผลงานภาพถ่ายคืน ระหว่างวันที่ 18 - 28 พฤษภาคม 2547 ในวันและเวลาราชการ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่

- งานประชาสัมพันธ์ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
เลขที่ 22 ถนนบรมราชชนนี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทร. 0 2880 7730, 0 2880 7830
e-mail address : su-pr@su.ac.th website : www.su.ac.th

Rama IX Art Museum Foundation

ผลการตัดสินและคัดเลือกผลงานภาพถ่ายเข้าร่วมแสดง
การประกวดภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย เนื่องในงานวันรัก

สรุปผลงานภาพถ่ายที่ส่งประกวด

ประเภทผู้ส่ง	จำนวนคน	จำนวนผลงาน/ชิ้น
ผู้ส่งผลงาน 1 ชิ้น	46	46
ผู้ส่งผลงาน 2 ชิ้น	218	436
รวมทั้งสิ้น	264	482

สรุปผลงานภาพถ่ายที่ได้รับรางวัลและคัดเลือกเข้าร่วมแสดง

ผลงานภาพถ่ายที่ได้รับรางวัล	จำนวน	24 ชิ้น
ผลงานที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมแสดง	จำนวน	91 ชิ้น
รวมผลงานทั้งสิ้นที่ร่วมแสดง	จำนวน	115 ชิ้น

ผลการตัดสินรางวัลภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทย
เนื่องในงานวันรัก

รางวัลยอดเยี่ยม

นายบุญศิริ สุทธิกุล	ผลงานชื่อ	“วัดพระธาตุ”
---------------------	-----------	--------------

รางวัลชนะเลิศ

นายชวลิต ภูริพงษ์รัตน์	ผลงานชื่อ	“สถาปัตยกรรมไทยใต้แสงจันทร์ No. 1”
นายปรัชญา เขินสินธุ์	ผลงานชื่อ	“ทางหงส์”
นายอนันต์ เล้าสุบินประเสริฐ	ผลงานชื่อ	“พลัง”

รางวัลชมเชย

Mr. Jorgen Flemming	ผลงานชื่อ	“ไม่มีชื่อ”
นายสารตริย รมยานนท์	ผลงานชื่อ	“เลือดลาย”
นายคนธรร จิตติโกภา	ผลงานชื่อ	“อนุสรณ์ รังกาลึก 5”
นายเอกธินกร เล้าจริยกุล	ผลงานชื่อ	“ยอดเขา”

Rama IX Art Museum Foundation

Mr. Martin Hurley	ผลงานชื่อ	“ไม่มีชื่อ”
น.ส. ศุภรัตน์ อินจันทร์	ผลงานชื่อ	“เงาวัฒนธรรม 2”
น.ส. พิชรินทร์ แสนยืน	ผลงานชื่อ	“แสงและเงา”
นายพนพล วงษ์หวน	ผลงานชื่อ	“เบียดบัง”
นายวิระพล สิงห์น้อย	ผลงานชื่อ	“วัดเบญจมบพิตรบนกระดานกราฟ # 2”
นายสมภพ ทาวรัตน์:	ผลงานชื่อ	“แสงเงาในงานสถาปัตยกรรม 1”
นายธวัชชัย เวชโช	ผลงานชื่อ	“วิหารหลวง”
นายโกเมธ แจ่มภรณ์	ผลงานชื่อ	“โบสถ์ไม้”
นายวรเทพ ฐพงษ์	ผลงานชื่อ	“บางกอก 2547 -02”
นายอภิชาติ วรรณวิสัย	ผลงานชื่อ	“อัครธรรมาลังงานศิลป์”
นายภูธราธิ ฉายปริญญานนท์	ผลงานชื่อ	“ผลงานสถาปัตยกรรมไทย # 2”
นายปรีดา ตั้งนันทกุล	ผลงานชื่อ	“แสงแห่งธรรม”
นายเอ็ง แซ่จั้ง	ผลงานชื่อ	“หน้าต่างโบสถ์”
นายสมพงษ์ สิปปานนท์	ผลงานชื่อ	“บ้านศิลปิน”
นายธินกร นราธิกรธรรย์	ผลงานชื่อ	“ลานนาประดิษฐ์”
นายตุลย์ หงษ์วิวัฒน์	ผลงานชื่อ	“นั่ง”

ผลงานภาพถ่ายสถาปัตยกรรมไทยที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมแสดง

นายเอกชัย จิรพา	ผลงานชื่อ	“เอกลักษณ์แห่งความเป็นหนึ่ง”
นายวรรณิ์ สุนสิงวร	ผลงานชื่อ	“หอพระไตรปิฎก”
นายธงชัย พุ่มโพธิ์	ผลงานชื่อ	“ปราสาทสังขาร”
น.ส. วาสนา กองศรีรักษ์	ผลงานชื่อ	“วัดพระสิงห์มหาวิหาร”
นายเขวสิด พุ่มโพธิ์	ผลงานชื่อ	“ปราสาททองคำ”
	ผลงานชื่อ	“วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร”
นายประพันธ์ สุขไพฑูริย์วัฒน์	ผลงานชื่อ	“พระธาตุทองคำ”
	ผลงานชื่อ	“คูบ้านคูเมือง”
น.ส. วรบุษ มโนทัยพันธุ์	ผลงานชื่อ	“แรงศรัทธา”
	ผลงานชื่อ	“เจดีย์ทอง”
นายจินกรา แสงกิตติย์	ผลงานชื่อ	“วิจิตรกรรมสถาปนา”
นายฐิติพงศ์ สุขไพฑูริย์วัฒน์	ผลงานชื่อ	“พระมหาเจดีย์ทองคำ”
นายมนตรา ธีระมงคล	ผลงานชื่อ	“หน้าบันวัดราชธรรมาวาส”
นายสันติพงษ์ เกษมอิน	ผลงานชื่อ	“รอยอนุรักษ”
นายสมภพร เข็มใจชน	ผลงานชื่อ	“โลหะปราสาท”
นายคนธรร จิตติโกภา	ผลงานชื่อ	“กรุงเก่าทากีเหลือ”
นายพงษ์พันธ์ ตาสเงิน	ผลงานชื่อ	“เอกลักษณ์ไทย”
นายเชิงวาล เข็มไพฑูริย์	ผลงานชื่อ	“เจดีย์”
นายพรธนา สุนทวิ	ผลงานชื่อ	“แสงแห่งศรัทธา”
นายจิรพล ฤกษ์สุตา	ผลงานชื่อ	“ตระหง่านฟ้า 1”
	ผลงานชื่อ	“ตระหง่านฟ้า 2”

นายพนดล พังลาคร	ผลงานชื่อ	“คือโก”
	ผลงานชื่อ	“ทรงเอก”
นายจารุวัฒน์ บิวแก้ว	ผลงานชื่อ	“แสงอรุณ 1”
	ผลงานชื่อ	“แสงอรุณ 2”
นายवलิต ภูริพงษ์รัตน์	ผลงานชื่อ	“สถาปัตยกรรมไทยใต้แสงจันทร์ No. 2”
นายสันติ ศิรินามาธา:	ผลงานชื่อ	“วัดสุทัศน์”
นายบิลลิส จอจลี	ผลงานชื่อ	“ศาลนศิลป์”
	ผลงานชื่อ	“พืมือไทย”
นายเสรี ศิรินามาธา:	ผลงานชื่อ	“จดงานและมีคุณค่าอย่างไทย”
นายสมบัติ ห่อจำปา	ผลงานชื่อ	“บ่อฟ้าใบระกา”
	ผลงานชื่อ	“สถาปัตยกรรมไทย”
นายธเนช สัตตพิทยะตระกูล	ผลงานชื่อ	“บรรจงสร้างจากพืมือ”
นายปรัชญา ฤทธิกรสกุล	ผลงานชื่อ	“สถาปัตยกรรมไทย”
	ผลงานชื่อ	“แสงสุดท้าย”
น.ส. พันพากรณ์ อรรถนตร	ผลงานชื่อ	“พืมือช่างไทย”
น.ส. บุญง หาคณกุล:	ผลงานชื่อ	“เสียดฟ้า”
น.ส. สุทธิ ธิมาณกุล	ผลงานชื่อ	“ป่าทามไทย”
	ผลงานชื่อ	“วิมาน”
นายไพฑูรย์ อมรอม	ผลงานชื่อ	“เรือนไทย”
น.ส. วัฒรัตน์ ศรีกุลเรืองโรจน์	ผลงานชื่อ	“ยามเช้า”
นายสุนันฐิ์ สาริกัลย:	ผลงานชื่อ	“ภาพผ่านเลนส์”
นายสรศักดิ์ ทบระภา	ผลงานชื่อ	“ดอยสุเทพ”
	ผลงานชื่อ	“วัดโลกโมฬี”
นายภูวพงษ์ พงษ์อริพ่าย	ผลงานชื่อ	“ศิลปะล้านนา”
นายอภิรมย์ กระจำนบุรี	ผลงานชื่อ	“คืนสู่ความเปลี่ยวเหงา”
นายอภิรักษ์ เล้าชัยกุล	ผลงานชื่อ	“เชิงเขา”
น.ส. ฤทธิรัตน์ อินจันทร์	ผลงานชื่อ	“เขาวัฒนธรรม 1”
น.ส. รวีวรรณ อุจิณ	ผลงานชื่อ	“วัดพระแก้วน้อย”
	ผลงานชื่อ	“วัดพระแก้ว”
นายภูวพล ษยัธรัตน์	ผลงานชื่อ	“แสงธรรม”
	ผลงานชื่อ	“ต้องมนต์สัง”
นายธนวัฒน์ ษยัธรัตน์	ผลงานชื่อ	“มรดกธรรมต้นรัตนโกสินทร์”
นายอาทิตย์ สัมปณ	ผลงานชื่อ	“ทางหงส์ เืองกลอน สพานหนู”
น.ส. จุริรัตน์ โพธิ์แก้ว	ผลงานชื่อ	“สาก่อนคุณค่า”
นายสุรศักดิ์ คงควร	ผลงานชื่อ	“เงาเรณียง”
นายปณท มลันภูศักดิ์	ผลงานชื่อ	“เวลาเปลี่ยน”
นายประโยชน์ สงวนนชัยพันธ์	ผลงานชื่อ	“Wat Thai”
นายสันนา ปัทมมาธิ์	ผลงานชื่อ	“พระพุทธรูป”
นายศกาศิณี นิลวัลย์	ผลงานชื่อ	“บ่อฟ้า”
	ผลงานชื่อ	“รอยพระพุทธรูป”

Rama IX Art Museum Foundation

น.ส. จันทิญา หนูบุญ	ผลงานชื่อ	“แสงแห่งธรรม”
นายกรงพล อินทยศ	ผลงานชื่อ	“ลวดลายวิจิตร”
นายบุญศิริ สุทธิกุล	ผลงานชื่อ	“วัดโพธิ์”
นายปรัชญา ลอพอง	ผลงานชื่อ	“ศาลหลักเมือง”
น.ส. พจิตรตา ตันติสกุลมงคล	ผลงานชื่อ	“วัดเวียง”
นายภูเกียรติ ไตรตรังนักรักษา	ผลงานชื่อ	“งานวิจิตร”
	ผลงานชื่อ	“สถาปัตยกรรมงานล้ำค่า”
นายต่อพงษ์ เหมวิเชียรพันธุ์	ผลงานชื่อ	“สถาปัตยกรรมไทย”
น.ส. ศุภาดา กนกธร	ผลงานชื่อ	“สถาปัตยกรรมไทยทรงคุณค่า”
น.ส. พันธ์กร์ แสนยัณ	ผลงานชื่อ	“ความงดงามของสถาปัตยกรรมไทย”
นายณัย วงษา	ผลงานชื่อ	“รอย (ต่อ) ของเวลา”
นายวีระพล สิงห์น้อย	ผลงานชื่อ	“วัดเบญจมบพิตรบนกระดานกราฟ # 3”
นายสมภพ ดาวรัตน์:	ผลงานชื่อ	“แสงเงาในงานสถาปัตยกรรม 2”
นายพงษ์กร สุภากรกำจร	ผลงานชื่อ	“Old Wall”
นายจักรพงษ์ พูลเกิด	ผลงานชื่อ	“พระอุโบสถวัดราชนิเวศน์”
นายอนันต์ เล้าสุนันประเสริฐ	ผลงานชื่อ	“หน้าตารธรรม”
นายทักษพงษ์ อัครกรณ์	ผลงานชื่อ	“ลาดส่องเล่า”
	ผลงานชื่อ	“เส้นสาย ลายแสง”
นายสร้อย ศรีราพิณ	ผลงานชื่อ	“นูนกสิณ”
น.ส. สุภา เมลครานนท์	ผลงานชื่อ	“วิจิตรบรรจง”
น.ส. นงเยาว์ พัททัญ	ผลงานชื่อ	“อ่อนน้อม”
นายภูชาติ ศรีณวัฒน์สิน	ผลงานชื่อ	“ลอยไทย”
นายสันชัย ศรีบุญธรรม:	ผลงานชื่อ	“ภายใน - ภายนอก”
นายอภิชาติ วรรณะวัลย์	ผลงานชื่อ	“แสงและเงา”
นายไพฑูรย์ ปัทมณมาศ	ผลงานชื่อ	“เงาอารยธรรม”
นายวิสันต์ คุปต์วิจิตร	ผลงานชื่อ	“ไฟคือชีวิต”
นายธีรชัย คงเมือง	ผลงานชื่อ	“รอยอารย”
นายกำธร เกาวัฒนาสุข	ผลงานชื่อ	“บันไดขึ้นสู่สรวงสวรรค์”
น.ส. เมลธิษา มั่นนิยว	ผลงานชื่อ	“จังหวัดแสงเงาสถาปัตยกรรมไทย 1”
	ผลงานชื่อ	“จังหวัดแสงเงาสถาปัตยกรรมไทย 2”

แต่ก็มีข้อช่วยกันว่า ไม่ได้เป็นข้อห้ามไม่ให้ไปถ่ายภาพสถานที่เหล่านี้ ที่เขากำหนดดีเป็นศิลปะก็มี ดูภาพพระราชูปถัมภ์ของครูกี่แล้วกัน ปีนี้ได้รางวัลยอดเยี่ยมไปเสียเลย

นอกจากเรื่องสถานที่วัดวาอาราม ปราสาท พระที่นั่งที่กล่าวมาแล้ว ที่มายอดฮิตในปีนี้ก็คือ การจะถ่ายรูปวัตถุต่างๆ เข้าใจว่าเป็นการเสี่ยงมุมมองภาพที่ช่างภาพเลยใช้การจะถ่ายเอาเฉพาะส่วนของสถาปัตยกรรม เช่น ช่องฟ้า ใบระกา คันทวย หน้าบัน หรือฐานของโบลัทธิการ แต่ที่อีกนั้นแหละในจำนวน “แนวมาเนี่ยสุดฮิต” ก็ยังมี ที่ดีขนาดได้รับรางวัลชนะเลิศ และแชมป์ก็มี ถ้าจริง

ก็จริงแล้วข้อจำกัดของความน่าเบื่อมันไม่ได้อยู่ที่การถ่ายภาพวัตถุต่างๆ แต่อยู่ที่ทัศนคติความสามารถของช่างภาพว่า จะสามารถถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์ของภาพออกมาได้อย่างที่ต้องการหรือไม่ อุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพเท่าที่ทราบมาคงไม่ใช่ในด้านเทคนิคการถ่ายภาพ ซึ่งในปัจจุบันมีการใช้กล้องที่ทันสมัย เทคโนโลยีสูงทัดเทียมกันทั้งนั้น พุดง่าย ๆ ใครมีเงิน รู้จักการใช้กล้องนิดหน่อยก็ถ่ายภาพออกมาได้สวยเท่ากันหมด ยิ่งทุกวันนี้มีกล้อง Digital ออกมาจะเรียกว่าเป็นกล้องปัญญาอ่อน ก็แข็งแรงและหายากเกินไป เอาเป็นว่าถ่ายภาพสวยอย่างเดียวมัน เก็บเอาไว้ดูเล่นที่บ้าน หรือไว้ประกวดกันดูระหว่างเครือข่ายก็พอทำได้ แต่จะส่งมาประกวดประชันเอารางวัล เอาเกียรติยศ มันต้องมีอะไรมากกว่านั้น ต้องไม่ใช่ภาพธรรมดาๆ

ผลงานนำเมื่อ**ประการที่สอง** ผมเรียกว่า “สูตรเดินทางครู” (แต่โดนกัด) คือเป็นแบบว่า ประมาณว่า หรือคนรุ่นก่อนเคยถ่ายมาแบบใดก็ตามตามครูทุกกระเบียดนิ้ว ทั้งภาพ มุมภาพ องค์ประกอบ แสงเงา และช่วงเวลา ดูแล้วก็เหมือนกับรูปเดิมที่ครูเคยถ่ายไว้จนแยกไม่ออกว่าเป็นภาพเดียวกันหรือไม่ ถามว่ารูปอย่างนี้สวยงามไหม ตอบว่าสวยงามในทุกส่วน แต่ทำไมเหมาะสำหรับการประกวด ที่ต้องการความเป็นตัวของตัวเองและต้องการการสร้างสรรค์พัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ

ก็เห็นจากงานครั้งนี้มีมุมมองผ่านรั้วประตูเข้าไปเห็นพระอุโบสถวัดเบญจมบพิตร นึกว่าๆ สักสิบกว่าชิ้นเห็นจะได้ นอกนั้นก็จะเป็นพระอุโบสถวัดราชธรรมาวาส (ทั้งสองแห่งออกแบบสร้างโดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาเทววงศ์วโรปการ) พระที่นั่งที่บางปะอินถ่ายกลางคืนสะท้อนลงกับพื้นน้ำก็มาก อุทยานสุโขทัย และอยุธยาเมืองเก่าก็มีอยู่เยอะ

เอาเป็นว่าถ่ายสถานที่สำคัญอย่างนี้ถ่ายได้ แต่ต้องผ่านมุมมองและความคิดเห็นของตนเอง ไม่ใช่ถ่ายวันนี่ แต่ไปเหมือนกับที่ครูถ่ายไว้เมื่อ 40 ปีก่อน มันจะได้อะไร

ผลงานนำเมื่อ**ประการสุดท้าย**น่าจะเป็น “เดินทางสูตรสำเร็จ” ในบรรดาการเดินทางสูตรสำเร็จนั้น เริ่มตั้งแต่การศึกษาจากตำราการถ่ายภาพเบื้องต้น ว่าการถ่ายภาพจะต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ ใช้องค์ประกอบของภาพแบบนั้นซึ่งจะถูกตอ้งเท่านั้น ถึงขนาดตีตารางและอากาศพืดเข้าไปในกรอบกฎที่เจ้าของตำราสร้างขึ้นมาเอง ใครพิศจากนี้ก็ถือว่าพิศไปหมด

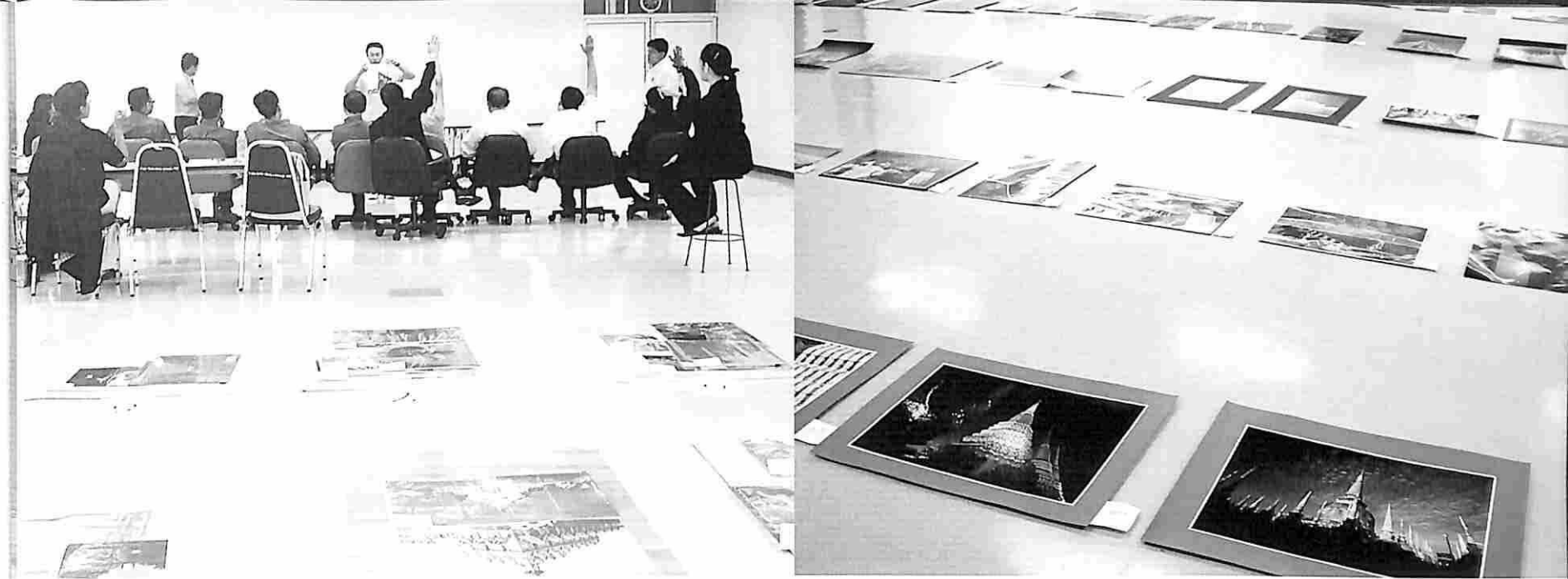
ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดของสูตรนี้ก็คือ เหมือนกับการจัด work shop สำหรับสมาชิกชมรมไปด้วยกันเป็นกลุ่ม ถ่ายภาพสถานที่เดียวกัน รวบรวมเดียวกัน มุมภาพเดียวกัน ตั้งกล้องความไวแสงเท่ากัน ผมไม่แน่ใจว่าจะมีอาจารย์สักคนหนึ่งที่คอยดูแลกล้องให้ลูกศิษย์ทุกคนหรือเปล่า เพราะมีภาพออกมาเหมือนๆ กัน จนนึกว่าเป็นภาพของคนคนเดียวกัน ทั้งๆ ที่ส่งกันมาในนามของฟูลสหายคน

บางชิ้นเขียนถึงขนาดทำหมอก ทำควัน หรือสาดเลงให้กับก็มี

มีกรรมการหลายท่านพากันบอกว่า การสร้างภาพให้มีชีวิตแบบตะวันออก หรือแบบไทยมันดีอยู่ แต่ไม่สมควรไปเป็นความเป็นไทยเสียจนเกินจริง เกินงาม เช่น ต้องให้นางแบบแต่งชุดไทยไม่ซับซ้อน ไปเขียนหัวโขนกันบนใบไม้ หรือหน้าใบไม้ เป็นการจัดฉากเสียจนขาดความงามตามความจริง คนที่รู้จักเขาก็ดูว่ามันแข็งไม่เป็นจริงตามธรรมชาติ

การคัดเลือกกรอบที่สอง นำภาพที่เข้ารอบ 115 ภาพ มาเรียงกันตามหมายเลขที่จัดไว้ ให้กรรมการตัดสินแล้ว กรอคะแนนลงไปในให้คะแนนของตน โดยมีคะแนน 4, 3, 2, 1 ใครชอบชิ้นไหนก็ให้สูง ไม่ชอบเลยก็ให้แค่ 1 คะแนน ใช้เวลาในการลงคะแนนไม่จำกัด แต่กรรมการทั้ง 10 ท่าน ใช้เวลาไม่ถึง 30 นาที ก็แล้วเสร็จ

คะแนนเต็มในแต่ละรอบ สิบทั้งสิบติดตามใบมีพลในรอบต่อไป ในรอบนี้ได้ผู้เข้าชิงรางวัล 14 คน ที่มีคะแนนสูงสุด จากนั้นลงคะแนนกันใหม่ในจำนวนผู้เข้ารอบชิงรางวัล 14 คน เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศและรางวัลยอดเยี่ยม 4 คน แต่ในรอบนี้ติดกันไม่ลง มีคะแนนเท่ากันอยู่รวมแล้วถึง 5 คน จึงต้องลงคะแนนใหม่ให้เหลือเพียง 4 คน

Rama IX Art Museum Foundation

หลังจากนั้นจึงลงคะแนนเพื่อให้ได้เป็นรางวัลยอดเยี่ยม 1 คน และรางวัลชนะเลิศ 3 คน รางวัลยอดเยี่ยมเป็นผลงานของนายบุญศิริ สุจิตกุล ผลงานชื่อ “วัดพระธาตุ”

และรางวัลชนะเลิศอีก 3 คน คือ

1. นายชลิต ภูริพงษ์รัตน์
2. นายปริญญา ชื่นสินธุ์วน
3. นายอนันต์ เล้าอุทัยประเสริฐ

ผลงานชื่อ “สถาปัตยกรรมไทยใต้แสงจันทร์ No. 1”

ผลงานชื่อ “ทางหงส์”

ผลงานชื่อ “พลัง”

สำหรับรางวัลชมเชยก็คัดเลือกได้แล้ว 10 รางวัล ผู้จัดการประกวดใจดีให้กรรมการตัดสิน 10 ท่าน เลือกเอาจากรูปที่เข้ารอบอีกคนละ 1 ภาพ รวมเป็น 20 ภาพ ให้อยู่ในเกณฑ์ของรางวัลชมเชยเช่นกัน มีผลทำให้ได้ผลงานที่หลากหลายมากขึ้น คือจากงาน 10 ชิ้นที่ได้รับรางวัลชมเชยไปแล้ว เป็นผลจากการให้คะแนนรวมของกรรมการ แต่อีก 10 ชิ้น เป็นรางวัลจากทักษะความชอบของกรรมการแต่ละคน

การตัดสินภาพถ่ายรางวัล “วันนริศ” ในครั้งนี้ ผลของการตัดสินที่ปรากฏออกมาจะอยู่ในเกณฑ์ของคุณภาพที่น่าพอใจ โดยเฉพาะกับการที่มีกรรมการในสายศิลปะเข้ามาช่วยดูในสายตาของศิลปินแล้ว น่าจะช่วยในเรื่องของการสร้างสรรค์ได้มากขึ้น มาตรการของการตัดสินครั้งนี้ น่าจะเป็นบรรทัดฐานสำหรับการประกวดภาพถ่ายในครั้งต่อไป (ถ้ามี) ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาศิลปะการถ่ายภาพให้ก้าวหน้าทัดเทียมสู่ความเป็นสากลต่อไป

การถ่ายภาพนั้น แม้ว่าเทคโนโลยีของกล้องถ่ายในปัจจุบันจะเจริญรุดหน้าไปมาก แต่ความเจริญก้าวหน้านี้บางทีก็กลับเป็นอุปสรรคที่ทำให้งานถ่ายภาพเป็นของง่าย เป็นงานธรรมดาที่ใครๆ ก็ทำได้ ดังนั้น หากช่างภาพของบ้านเราจำกัดต่างๆ ไม่เสีย โดยคำนึงถึงความเป็นศิลปะ ความที่เป็นงานสร้างสรรค์แล้ว บางทีการใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิมด้วยการใช้กล้องรูเข็ม หากผ่านสติปัญญาที่เฉียบแหลมแล้ว ก็สามารถสร้างสรรค์งานศิลปะการถ่ายภาพได้โดยไม่ยาก

ความสำคัญของการทำงานศิลปะทุกๆ อย่างนั้น น่าจะอยู่ที่ความคิดสร้างสรรค์ การแสดงออกที่อิสระไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์เก่าๆ และท้ายที่สุดก็คือ ความเป็นตัวของตัวเองที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือนนั่นเอง